Nr 2. 1937.

Tygodnik Powiatowy

na Powiat Rybnicki

Organan urzędowy. **Wychodzi co sobota.**

Cena ogłoszeń za jeden wiersz petytowy 6-łamowy lub jego miejsce 15 groszy.
Za reklamę 30 groszy od wiersza petytowego.

Przyjmowanie ogłoszeń do czwartku do południa.
Prenumerata za kwartał 3,25 zł wraz z należnościami pocztowymi.

Zamówienia przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Rybnik, dnia 16 stycznia 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY

Przetarg.

Wydział Powiatowy w Rybniku ogłasza nieograniczony przetarg sprzedaży nieruchomości — dawniejszej rogatki — położonej w gminie Ochojec, powiat Rybnik, przy drodze wojewódzkiej Rybnik — Gliwice.

Powierzchnia nieruchomości wynosi 4.770 m² ze zabudowaniami jak dom mieszkalny z przybudówką, chlew, szopa, ustęp z dołem kloacznym i studnią.

Wartość nieruchomości została oszacowana na 7.140,— zł.

Reflektanci winni wnosić oferty do Wydziału Powiatowego — Powiatowego Zarządu Drogowego w Rybniku — najdalej **do dnia 28 stycznia 1937 roku, godziny 12.**

Koperta, zawierająca ofertę, winna być zaopatrzona napisem „Sprzedaż nieruchomości w Ochojcu".

Do oferty należy dołączyć wadium w wysokości 350,— zł w gotówce lub państwowych papierach wartościowych.

Termin otwarcia ofert 28 stycznia 1937 r., godzina 12, Powiatowy Zarząd Drogowy, pokój 33.

Bliższych informacji udziela Powiatowy Zarząd Drogowy w Rybniku.

Sporządzenia kontraktu kupna-sprzedaży i powzdania nieruchomości na nabywcę dokona Urząd Wojewódzki Śląski w Katowicach po uzyskaniu zgody Sejmu Śląskiego na tę sprzedaż.

Wszelkie koszty, związane z powzdaniem nieruchomości, jak i koszty ogłoszenia przetargu ponosi nabywca.

Rybnik, dnia 14 stycznia 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Wyglenda,
Starosta.

Zatwierdzono.

Ławnikiem gminy Zebrzydowice zatwierdzono Gatnara Emanuela z Żebrzydowic.

Rybnik, dnia 29 grudnia 1936 r.

Starosta i Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) Wyglenda.

Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 4 listopada 1936 r.

o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym.

(Ciąg dalszy.)

Art. 17. W art. 3 ustawy z dnia 26 marca 1935 roku o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 204) ustęp (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Obowiązek świadczeń w naturze obciąża osoby fizyczne i prawne w gminach wiejskich i miastach, nie wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, które opłacają podatek gruntowy, podatek od nieruchomości i podatek przemysłowy — w stosunku do sumy tych podatków, obciążających poszczególnego płatnika, przy czym za podstawę wymiaru świadczeń przyjmuje się dla płatników podatku gruntowego — państwowy podatek gruntowy, przypadający według przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz U. R. P. nr 85, poz. 593), jednak bez oddzielnego dodatku i ulg, przewidzianych w art. 7 i 8 tegoż dekretu, dla płatników podatku od nieruchomości — podatek od nieruchomości, a dla płatników podatku przemysłowego — ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.".

Art. 18. W art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnymi i o innych zmianach w finansach komunalnych (Dz. U. R. P. nr 88, pozycja 544) uchyla się przepis ustępu (1).

Art. 19. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 20. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r., z wyjątkiem przepisu art. 2 pkt 10), który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

(2) Z dniem wejścia w życie przepisów dekretu niniejszego uchyla się wszelkie przywileje i zwolnienia w państwowym podatku gruntowym oraz wszystkie przepisy, sprzeczne z dekretem niniejszym, w szczególności zawarte:

1) w rosyjskiej ustawie o podatkach bezpośrednich (Zbiór Praw ces. ros., tom V);

2) w austriackiej ustawie z dnia 24 maja 1869 roku o podatku gruntowym (Dz. u. p. austr. nr 88),

3) w pruskiej ustawie z dnia 21 maja 1861 r. o podatku gruntowym (Zb. ust. prusk. str. 253), w

pruskiej ustawie z dnia 14 lipca 1893 r. o uchyleniu podatków bezpośrednich (Zb. ust. prusk. str. 119) i w pruskiej ustawie z dnia 14 lipca 1893 r. o daninach komunalnych (Zb. ust. prusk. str. 152),

4) w węgierskiej ustawie z dnia 18 marca 1909 roku o podatku gruntowym (Zb. Pr. państw. z dnia 1 kwietnia 1909 r.),

(Ciąg dalszy nastąpi.)

KOMUNIKATY

Śląska Izba Rolnicza

Kuprówka rudnica

(Euproctis chrysorrhoea L.)

Bardzo groźnym szkodnikiem drzew owocowych na obszarze województwa śląskiego jest kuprówka rudnica (Euproctis chrysorrhoea L.). Jest to motyl o jedwabisto-białych skrzydłach i czerwono-brunatnym odwłoku. Samica składa od czerwca do lipca na dolnej stronie liści różnych drzew liściastych, a przede wszystkim drzew owocowych, kilkaset jaj, okrywając je rdzawo-brunatną, wełnistą masą. W krótkim czasie wylęgają się gąsieniczki, które szkieletują (żebrują) liście, nie wyrządzając jednak tego samego roku zbyt wielkich szkód, pod jesień zwijają po kilka liści jedwabistą, szaro-białą przędzą, tworząc gęste oprzędy, w których zimują. Należy nadmienić, że bardzo silne mrozy, jak to wykazała pamiętna zima 1928/29 r., nie wyrządzają gąsieniczkom żadnych szkód. Na wiosnę opuszczają żarłoczne te szkodniki oprzędy i objadają najpierw pączki, tak liściowe jak i kwiatowe, a później liście, i to często doszczętnie, pozbawiając przez to drzewa organów asymilacyjnych i transpiracyjnych, t. j. jakby żołądka i płuc. Wyrośnięta gąsienica, mniej więcej 3 cm długa, ubarwienia ciemno-brunatnego, pokryta żółto-brunatnymi włoskami, posiada na 9. i 10. pierścieniu czerwone brodawki. Na początku czerwca następuje przepoczwarzenie.

Drzewa, ogołocone z liści, korzystając ze skąpych materiałów zapasowych, wydają jeszcze raz w tym samym roku liście, lecz już mniejsze i słabsze, a jeśli żerowanie gąsienic się powtórzy, następuje bardzo silne obniżenie zdolności życiowych samego drzewa i zupełny brak zawiązywania pączków kwiatowych.

Kuprówka rudnica nawiedziła w bardzo silnym stopniu sady Górnego Śląska, gdzie w roku 1931 wyrządziła znaczne szkody, niszcząc wiele drzew owocowych, a w obecnym roku, jeśli niebezpieczny ten szkodnik wystąpi z równą siłą, grozi całym sadom zniszczenie, w następstwie czego wielu ludzi byłoby pozbawionych owoców, zawierających tak bardzo potrzebne dla organizmu ludzkiego witaminy.

Zwalczanie kuprówki rudnicy jest stosunkowo łatwe. W porze zimowej należy obcinać w tym czasie bardzo łatwo widoczne oprzędy ręcznie lub też za pomocą sekatora tyczkowego i palić je. Opalania oprzędów nie zaleca się, gdyż uszkadzamy przy tym najmłodsze, a więc najwrażliwsze pędy.

Zbieranie oprzędów powinno się odbyć jak najstaranniej, gdyż jeden oprzęd, zawierający zwykle kilkadziesiąt gąsieniczek, pozostawiony na drzewie, może po kilku latach spowodować nową klęskę. Dlatego też zwalczanie musi się odbyć we wszystkich sadach danej okolicy równocześnie.

Gąsienice kuprówki rudnicy występują nie tylko na drzewach owocowych, lecz również, jak wyżej wspomniałem, na różnych innych drzewach liściastych, a zatem trzeba zwrócić baczną uwagę i na te drzewa, przede wszystkim zaś na głogi, gdzie gąsieniczki kuprówki chętnie zimują, tworząc charakterystyczne wydłużone oprzędy.

Opryskiwanie opadniętych drzew w czasie najsilniejszego żerowania gąsienic, t. j. w kwietniu i w maju, środkami owadobójczymi jest zbyt kosztowne, mniej skuteczne i wymaga bez porównania więcej pracy niż usuwanie oprzędów w porze zimowej. Zraszanie zaś drzew zimą jest zupełnie bezcelowe, gdyż roztwór nie może dosięgnąć gąsieniczek, dobrze ukrytych w gęstych oprzędach.

Z ptaków owadożernych oddają nam pewne usługi sikorki, które rozrywają oprzędy i wyjadają z nich gąsieniczki, lecz tylko wtedy, jeśli nie mają innego, lepszego pożywienia.

A zatem w interesie ogółu jak również i własnym należy przystąpić do bezwzględnej walki z kuprówką rudnicą, i to jak najwcześniej!

Ani jeden oprzęd nie powinien zostać na drzewie!

W końcu zwracam uwagę na obowiązkowe zwalczanie chorób i szkodników roślin na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1924 r. o ochronie roślin (Dz. U. Śl. nr 27, poz. 99).

Wynajęcie polowania.

Gmina miejska Żory wydzierżawia polowanie na obszarze ca 7.000 mórg, w tym ca 1.800 mórg lasów, na przeciąg 6 lat w dniu 7 lutego 1937 roku o godzinie 15 w sali Rady Miejskiej w ratuszu najwięcej i najlepiej dającemu.

Warunki wydzierżawienia wyłożone są do publicznego wglądu w Sekretariacie Miejskim, pokój 6, w czasie od 25 stycznia do 7 lutego 1937 roku.

Naczelnik Spółki Łowieckiej zastrzega sobie prawo wyboru oferenta.

Żory, dnia 7 stycznia 1937 r.

Naczelnik Spółki Łowieckiej:
(—) A. Rostek, burmistrz.

Obelgę, rzuconą na zamężną Emilię Steierową z Krzyżkowic, odwołuję i przepraszam.

Jadwiga Drzeniek, Krzyżkowice.

Unieważniam zgubiony dowód osobisty seria B nr 164.674, wystawiony dnia 30 stycznia 1934 roku na nazwisko Sobika Edwarda w Boguszowicach.

Redaktor odpowiedzialny: Konrad Chròszcz, Rybnik, telefon Nr. 100. Wydawca: Wydział Powiatowy, Rybnik. Czcionkami Zakładów Graficznych „Sztandaru Polskiego i Gazety Rybnickiej“ w Rybniku.